

[Holger Eriksen.]

om det skulle være et spark til sølvsnorene, til Centralorganisation I; i så tilfælde vil jeg i hvert fald tilbagevise det.

Sølvsnorene har ikke søgt at opnå forbedringer på andres bekostning, hvad der jo også fremgår af de tal, jeg allerede har nævnt; men når statsemedsmændenes samråd og CO II ikke ville forhandle, ja, så var der jo ikke andet for, end at de grupper, der ville forhandle, måtte se at komme til et resultat. Forøvrigt er det jo ikke helt ekstraordinært, at en gruppe sprænger sig ud, hvis den får fordele ved det — hvad jeg ikke mener er tilfældet her. Jeg minder således om, dengang daværende finansminister Neergaard var kommet i konflikt med praktisk talt alle tjenestemandorganisationerne; så fandt han på at forære guld-snorene den såkaldte overassistentgruppe, som de ikke havde haft tidligere, og det bevirkede, at guldsnorene faldt fra og derved brød den enighed, der iøvrigt forelå mellem organisationerne.

Den ærede ordfører meddelte også, at det konservative folkeparti fastholdt den stilling, det har indtaget overfor tjenestemændene, og som blev nærmere angivet ved et citat; jeg fik det ikke noteret op alt sammen, men det var noget om, at det var fordelagtigt for samfundet at have nogle dygtige, handlekraftige og hæderlige tjenestemænd — og noget mere i den retning. Det var i den grad holdt i almindelighed, at det såmænd ikke er nødvendigt at meddele, at det konservative folkeparti stadig står på det grundlag. Jeg tvivler på, at der er nogen overhovedet i vort land, som ikke helt og fuldt vil kunne billige det; men det siger til gengæld ikke noget som helst.

Iøvrigt vil jeg anbefale, at man stemmer imod de kommunistiske ændringsforslag, og at man stemmer for lovforslaget i den skikkelse, hvori det foreligger.

Arnth Jensen: Det fremgår klart af betænkningen, hvordan venstres stilling til det foreliggende lovforslag er og har været under hele udvalgsbehandlingen. Vi indrømmer gerne, at vi i denne omgang ikke har opnået det, som vi ønskede, nemlig at få nivelleringen gennemført; det er jo det, vi har ønsket hele tiden, og det er også vort standpunkt fremover. Men som nævnt af

udvalgets ordfører viste det sig under udvalgsbehandlingen, at mulighederne for en regulering på dette tidspunkt indenfor den økonomiske ramme, som var fastlagt, ville være meget små, den var ikke gennemførlig, og vi ville i hvert fald sinke lovforslagets gang betydeligt, hvis der skulle foretages nye beregninger om dette. Derfor standsede vi ved det resultat, som man er kommet til, et resultat, som man efter min mening fra tjenestemandsside ikke bør foragte. Det er, såvidt jeg ved, første gang, alle partier er gået ind for, at i fremtidige lønningsslove skal nivelleringen gennemføres fuldtud. Jeg ser, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen ryster på hovedet, men det var nu forudsætningen, og det blev i hvert fald direkte oplyst under udvalgsbehandlingen, at det var meningen; ved enhver ekstraordinær lønændring i fremtiden skal grundlaget være dette, at nivelleringen skal gennemføres. Det, vi bebrejdede den højtærede finansminister, var, at det ikke var det grundlag, man var gået ud fra til at begynde med ved forhandlingerne her. Om så finansministeren under forhandlingerne med tjenestemandorganisationerne har søgt at komme den vej, så nivelleringen blev bedre, det har jeg vel ikke lov til at oplyse noget om her; det må den højtærede finansminister eventuelt selv komme frem med.

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen var så glad for nogle tal, som han fremførte. Det var også udmærkede tal, og de har da også været fremme i udvalget. Men det ærede medlem ved meget godt, at vi slet ikke har bestridt disse tal. Det, vi har ønsket, er, at det, som man populært kalder „hængekøjen“, skulle rettes ud, d. v. s. at linien skulle rettes ud indenfor alle mellemklasserne. Det burde det ærede medlem have oplyst. Det er det, vi har kæmpet for, det er det, vi stadig kæmper for: at der skal være den retfærdighed tjenestemændene imellem. Det kan derfor ikke nytte, at det ærede medlem læser disse tal op og så tror, at de illustrerer det hele. Det gør de slet ikke, for slagsiden var der; den er der, og indtil den er blevet rettet, er der ikke tale om, at i alt fald vi vil føle os tilfredse.

Det er under udvalgsbehandlingen blevet oplyst, at tjenestemændene som helhed har fået lønforhøjelse svarende til den, som er sket i det private erhvervsliv. At man så